

Sygn. akt VIII RC 30/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 października 2014r.

Sąd Rejonowy w Oławie VIII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w S. w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Placety

Protokolant: Anna Kańczugowska

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2014r. w Strzelinie

sprawy z powództwa **J. B.**

przeciwko **S. M.**

o alimenty

I. oddała powództwo;

II. nie obciąża powódki kosztami zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powódka J. B. pozwem z dnia 21.03.2014r. (data wpływu), wniosła o zasądzenie od pozwanego S. M., byłego męża alimentów na jej rzecz w wysokości 1000 zł miesięcznie, płatnych do dnia 10 każdego miesiąca do rąk powódki począwszy od dnia 10 maja 2014r.

W uzasadnieniu swego żądania powódka wskazała, iż jest osobą niepełnosprawną, która otrzymuje zasiłek socjalny w wysokości 600 zł miesięcznie, zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 153 zł miesięcznie oraz alimenty od pozwanego na małoletniego syna w wysokości 950 zł miesięcznie. Powódka wskazała, że jest jej bardzo ciężko utrzymać się z synem za otrzymane zasiłki. Obecnie czuje się coraz gorzej, ma problemy z chodzeniem, powinna korzystać z rehabilitacji. Powódka podała także, że czeka ją poważne leczenie w związku z poruszaniem się – operacja kolana. Nie stać jej na leczenie i jest skazana na siedzenie w domu. Ponadto wskazała, że były mąż w ogóle nie interesuje się jej stanem, poza przekazywanymi alimentami na syna nie interesuje się jak sobie radzi w codziennym życiu.

W odpowiedzi na pozew (k. 30) pełnomocnik pozwanego S. M. wniósł o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu pełnomocnik pozwanego podniósł, że pozwany zaprzecza wszelkim twierdzeniom pozwu z wyjątkiem okoliczności wyraźnie przez niego przyznanych. Zdaniem pozwanego powództwo nie zostało oparte na usprawiedliwionej podstawie.

Pełnomocnik pozwanego wskazał, że wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 20.12.2011r. w sprawie o sygn. XIII RC 2170/11 rozwiązano związek małżeński stron bez orzekania o winie. Powódka w pozwie rozwodowym wniosła o zasądzenie na jej rzecz kwoty alimentów w wysokości 600 zł miesięcznie wywodząc ww twierdzenie z faktu iż jest osobą niepełnosprawną i ciężko jej znaleźć stałe zatrudnienie. Następnie powódka na rozprawie cofnęła swój wniosek o zasądzenie na jej rzecz alimentów.

Pełnomocnik pozwanego wskazał także, że jak wynika z treści akt rozwodowych pomimo niepełnosprawności powódka radziła sobie w życiu codziennym jak również uzyskiwała dochody na poziomie średniej krajowej. Powódka wówczas uzyskiwała dochody ze sprzedaży internetowej i zdaniem pozwanego jest to nadal jej główne źródło utrzymania, a

mianowicie zajmowała się handlem artykułami i tak począwszy od felg samochodowych poprzez samochody i łodzie, a skończywszy na handlu zwierzętami.

Zdaniem pozwanego, wbrew temu co twierdzi powódka ma możliwości zarobkowe, które to pozwalają jej zaspokoić wszelkie potrzeby życiowe. Pozwany wskazał, także, że powódka przebywając w Danii przez kilka lat nabyła umiejętności biegłego posługiwania się językiem duńskim. Dodatkowo, uczęszczała na kurs języka duńskiego celem podjęcia pracy, bądź założenia własnej działalności gospodarczej. Zdaniem pozwanego częściowo niepełnosprawność ruchowa powódki w niczym nie przeszkadza jej w podjęciu dodatkowej pracy np. jako tłumacz języka duńskiego w szkole językowej, bądź też tłumaczenie dokumentów w domu. Ponadto, zadaniem pozwanego, powódka nie wykazała i nie udowodniła, iż nastąpiła realna potrzeba uwzględnienia powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w niniejszej sprawie:

Wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 20 grudnia 2011 roku, w sprawie o sygnaturze akt XIII RC 2170/11, orzeczono rozwód małżeństwa, zawartego przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w B. dnia 01.09.2001 roku zarejestrowanego pod numerem (...), pomiędzy S. M. a J. M. z domu B., przez rozwód bez orzekania o winie.

(**dowód** : - orzeczenie Sądu Okręgowego z dnia 20.12.2014r. roku w sprawie o sygn. XIII RC 2170/11, znajdujące się w aktach o sygn. XIII RC 2170/11- k. 100;

- odpis skrócony aktu małżeństwa - k. 3)

W dacie rozwodu powódka J. B. nie pracowała, utrzymywała się z renty z ZUSw wysokości 540 złotych oraz otrzymywała od pozwanego kwotę 600 zł tytułem dobrowolnych alimentów na rzecz mał. syna- M. M.. Powódka wraz z dzieckiem po powrocie z Dani w 2010 roku , zamieszkiwała u swoich rodziców. Powódka prowadziła wówczas wspólne gospodarstwo domowe z rodzicami.

Pozwany S. M. pracował wówczas w Danii jako rzeźnika za wynagrodzeniem w wysokości (...) koron duńskich tj. ok 8000 złotych . Strony postępowania nie zamieszkiwały wspólnie już od sierpnia 2010 roku oraz nie prowadziły wspólnego gospodarstwa domowego.

(**dowód:** - przesłuchanie stron postępowania, znajdujące się w aktach Sądu Okręgowego we Wrocławiu o sygn. XIII RC 2170/11- k. 96, 96 odwrot)

Powódka J. B. obecnie nie pracuje, utrzymuje się z świadczenia rentowego – renty socjalnej wypłacanej przez ZUS wysokości 619,50 zł miesięcznie i zasiłku pielęgnacyjnego w wysokości 153 zł miesięczni. Powódka na rzecz mał. syna M. M. lat 11 otrzymuje alimenty w wysokości 950 zł miesięcznie. Powódka posiada orzeczenie lekarza orzecznika ZUS w przedmiocie zaliczenia jej do osób niezdolnych do pracy i niezdolnych do samodzielnej egzystencji spowodowanej stanem narządu ruchu.

Powódka wraz małym synem obecnie mieszka u swoich rodziców gdzie wspólnie prowadzą gospodarstwo domowe. Rodzice powódki nie pracują, utrzymują się z renty i emerytury. Powódka sporadycznie dokłada się do kosztów utrzymania mieszkania i wówczas przekazuje na utrzymanie 100-200 zł. Na koszty utrzymania mieszkania składają się opłaty za prąd -300 zł i śmieci 60 zł.

Powódka na wyżywienie dla siebie i syna miesięcznie przeznaczają ok 400 zł tj. 100 zł tygodniowo. Na zakup leków ,w tym leków przeciwbólowych dla siebie powódka wydatkuje kwotę 150 zł.

Powódka choruje na stawy biodrowe, kolanowe, stopy i prawą rękę – jest to choroba – artrozyza. Powódka od 3 miesięcy oczekuje w kolejce na operację kolana prawego, przewidywany czas oczekiwania wynosi do 1,5 roku. Czas oczekiwania na operację wynosi do 1,5 roku. Powódka chodzi na zastrzyki a kolano. W ostatnim roku pogorszył się jej stan zdrowia, ponieważ upadła wskutek czego pogorszył się stan jej kolana, odłamała się powódce kawałek kości, który grozi wypadnięciem rzepki.

Powódka ostatni raz na komisję lekarską stawiała w 1998 r. i od tego czasu ma przyznaną rentę na stałe. Posiada orzeczenie o I grupie inwalidzkiej. Powódka nie korzysta z pomocy fundacji (...) ani nie oczekuje w kolejce do ZUS do sanatorium. Powódka prowadzi pojazd mechaniczny w postaci samochodu osobowego.

W trakcie trwania małżeństwa jak i po jego ustaniu powódka zajmowała się hodowlą psów rasowych. Obecnie powódka od 1,5 roku nie zajmuje się handlem zwierzętami, albowiem brakuje jej funduszy na ich zakup.

Podczas pobytu w Danii powódka ukończyła I moduł języka duńskiego, gdyż planowała zajmować się tłumaczeniem z języka duńskiego na język polski. Powódka posługuje się językiem duńskim na poziomie komunikatywnym.

(dowód: - zaświadczenie z (...) w B. z dn. 13.03.2014r. -k. 4;

- wypis z treści orzeczenia lekarza orzecznika ZUS z dn. 24.08.1998r.- k. 5;

- zaświadczenie z ZUS z dn. 21.03.2014r.- k. 6;

- przesłuchanie powódki J. B. -k. 55, 55v)

Pozwany S. M. od 8 lat mieszka i pracuje w Danii. Pozwany pracuje przy rozbiórce mięsa jako wędliniarz za wynagrodzeniem miesięcznym w wysokości 8-9 tys zł tj. ok. 18 tys koron duńskich. Pozwany zatrudniony jest na stałe, pracuje na I zamianę.

Pozwany obecnie mieszka z narzeczoną, gdzie koszt utrzymania mieszkania wynosi 6 tys. koron. Narieczona pozwanego nie przyczynia się do kosztów utrzymania mieszkania albowiem nie posiada zatrudnienia. Pozwany ponosi miesięczne koszty utrzymania na które składają się: koszty utrzymania samochodu – 1800 koron – jest to rata za samochód, 1500 koron za światło za 3 miesiące (500 koron miesięcznie), 500 koron miesięcznie za telefon, 1000 koron miesięcznie na spłatę kredytu na samochód, 9 tys koron rocznie tytułem podatku drogowego oraz 3,5 tys koron raz na pół roku tytułem ubezpieczenia samochodu. Pozwany ponosi także koszty dojazdu do pracy i miesięcznie na paliwo wydatkuje 800-900 koron. Przyjazd z Danii do Polski to koszt 2 tys koron.

Narieczona pozwanego pracuje jedynie sporadycznie albowiem są to prace na zastępstwo i wówczas otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 3-4 tys koron.

Pozwany nie choruje i nie wymaga zażywania leków. Pozwany systematycznie płaci alimenty na rzecz syna i utrzymuje z dzieckiem kontakt telefoniczny i bezpośredni jak jest w Polsce.

W czasie trwania związku małżeńskiego i po jego rozwiązaniu powódka zajmowała się sprzedażą psów rasowych. Powódka kupowała psy od handlarzy i sprzedawała je za granicę. Powódka miała wówczas stałego odbiorcę zwierząt i za jeden miot otrzymywała nawet 8 tys. Powódka była wówczas mobilna, jeździła autem była w stanie przejechać 1000 km. Jeździła po Polsce a także jeździła do Danii.

(**dowód:** - zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości dochodu pozwanego -k. 42, 43;

- przesłuchanie pozwanego S. M. -k.55v, 56)

Sąd zważył , co następuje :

W ocenie Sądu, powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Materialnoprawną przesłanką powództwa o zasądzenie alimentów od byłego małżonka jest artykuł 60 § 1 k.r.i.o., stanowiący, iż małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczenia środków utrzymania w zakresie

odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego.

Przesłanki obowiązku alimentacyjnego uregulowane w w/w artykule polegają na wystąpieniu niedostatku oraz braku wyłącznej winy rozkładu pożycia po stronie małżonka uprawnionego, podczas gdy zobowiązany musi mieć możliwości zarobkowe i majątkowe do świadczenia w odpowiednim zakresie. Zakres świadczeń alimentacyjnych jest „odpowiedni” do potrzeb uprawnionego i możliwości zobowiązanego.

Stan niedostatku występuje w sytuacji, gdy uprawniony nie ma własnych środków (dochodów lub zarobków) oraz możliwości zaspokojenia swoich usprawiedliwionych potrzeb, które należy uznać za uzasadnione w jego konkretnej, rozpatrywanej indywidualnie sytuacji życiowej, społecznej, wiekowej i zdrowotnej. Spośród przyczyn powstania niedostatku charakterystycznych dla stosunków pomiędzy rozwiedzionymi małżonkami, należy wskazać np. niemożność podjęcia pracy zarobkowej wskutek konieczności wychowania i utrzymania dzieci, a także brak kwalifikacji zawodowych do wykonywania takiej pracy, odpowiedniej do wieku, stanu zdrowia oraz posiadanych umiejętności. Jednakże małżonek domagający się alimentów winien w pełni wykorzystać możliwości w celu uzyskania dochodów niezbędnych do zaspokojenia usprawiedliwionych własnych potrzeb.

Stosownie do treści wyroku Sądu Najwyższego z dnia 5 lipca 2000 roku ((...) 226/00), w niedostatku pozostaje nie tylko taki uprawniony, który nie dysponuje żadnymi środkami utrzymania, ale także taki, którego usprawiedliwione potrzeby nie są w pełni zaspokojone. Stan niedostatku jest elementem niezbędnym ale nie wystarczającym do uwzględnienia powództwa na podstawie przepisu art. 60 §1 krio. Zakres obowiązku alimentacyjnego wynikający z tego przepisu wyznaczają zarówno usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, jak też możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego. W wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 10 lutego 2014 roku w sprawie o sygn.. I ACa 1422/03 wskazano, że niedostatek stanowiący podstawę zasądzenia alimentów na rzecz rozwiedzonego małżonka (art. 60§1 krio) ma charakter względny, stąd małżonek domagający się alimentów winien w pełni wykorzystywać wszystkie możliwości w celu uzyskania dochodów niezbędnych do zaspokajania usprawiedliwionych własnych potrzeb.

Przedmiotem ustaleń Sądu w niniejszej sprawie było ustalenie czy od daty wydania orzeczenia przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w sprawie o sygnaturze XIII RC 2170/11, na mocy którego rozwiązano małżeństwo stron bez orzekania o winie, powódka J. B. znajduje się w niedostatku oraz czy pozwany posiada odpowiednie możliwości zarobkowe i majątkowe do ewentualnego świadczenia w odpowiednim zakresie.

Mając na uwadze powyższe rozważania i materiał dowodowy zebrany w przedmiotowej sprawie Sąd doszedł do przekonania, iż powódka nie znajduje się w niedostatku. Powódka obecnie utrzymuje się ze świadczenia rentowego oraz świadczenia pielęgnacyjnego i jej miesięczny łączny dochód wynosi 772, 50 zł miesięcznie. Powódka wraz z małoletnim synem mieszka u swoich rodziców i jedynie sporadycznie dokłada się do kosztów utrzymania mieszkania przekazując kwotę 100-200 zł. Powódka prowadzi wspólnie gospodarstwo domowe z rodzicami. Na rzecz małoletniego syna stron – M. M. pozwany płaci regularnie alimenty w kwocie 950 zł miesięcznie, które w ocenie Sądu przy uwzględnieniu zasad doświadczenia życiowego i wysokości cen, wystarczają w pełni na utrzymanie 11 chłopca. Wraz z alimentami na rzecz syna powódka ma do dyspozycji kwotę 1722 zł miesięcznie. W ocenie Sądu uzyskiwany dochód przez powódkę w wysokości ok. 800 zł miesięcznie wystarcza na zaspokojenie jej usprawiedliwionych potrzeb w zakresie wyżywienia , odzieży oraz zakupu lekarstw.

Powódka z powodu uznania jej jako osoby całkowicie niezdolnej do pary i posiadająca I grupę inwalidzką posiada ograniczone możliwości zarobkowe. Zdaniem Sądu , wprawdzie stan zdrowia powódki nie pozwala na podjęcie pracy w pełnym wymiarze , to może ona uzyskiwać dodatkowy dochód z wykonywania drobnych prac w domu czy też w zakładach pracy chronionej w niepełnym wymiarze czasu pracy, istniejących na terenie powiatu (...). Na terenie powiatu (...) znajduje się m.in.: Zakład (...) w M. oraz firma (...) w W. oferujących prace dla osób niepełnosprawnych. Ponadto, powódka może skorzystać z pomocy oferowanej przez (...) Ośrodek (...) w S. znajdujący się przy ul. (...). Z materiału zgromadzonego w aktach sprawy jaki z przesłuchania powódki wynika, że powódka nie próbowała

podjąć zatrudnienia w zakładach pracy chronionej ani nigdzie indziej, choć wie że takowe istnieją i przyjmują osoby niepełnosprawne.

Nadto, zważyć należy, że powódka ma dopiero 35 lat, ukończyła I moduł kursu języka duńskiego, którym posługuje się komunikatywnie, a ponadto jest osoba mobilną tj. posiadającą prawo jazdy i prowadzi samochód osobowy. Zdaniem Sądu stan zdrowia powódki i dołożenie należytej staranności pozwala na podjęcie jej zatrudnienia w zakładzie pracy chronionej czy też dodatkowej pracy w niepełnym wymiarze czasu celem polepszenia jej sytuacji majątkowej i uzyskania dodatkowych niezbędnych środków pieniężnych .

Sytuacja materialna pozwanego S. M. jest lepsza niż jego byłej małżonki, jednakże powództwo z art. 60 § 1 krio nie przewiduje zasadności „wyrównania” poziomów życia rozwiedzionych małżonków, ani też odmiennie od powództwa z art. 60 § 2 krio, porównywania sytuacji małżonków z hipotetyczną sytuacją jaka istniałaby, gdyby rozwodu nie orzeczono.

W związku z powyższym, wobec braku spełnienia przesłanek uzasadniających zasądzenie od pozwanego na rzecz powódki alimentów , należało orzec jak w punkcie I wyroku.

Na postawie art. 102 k.p.c., przy uwzględnieniu sytuacji majątkowej powódki, nie obciążono jej kosztami zastępstwa procesowego o czym orzeczono w pkt. II wyroku.